

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

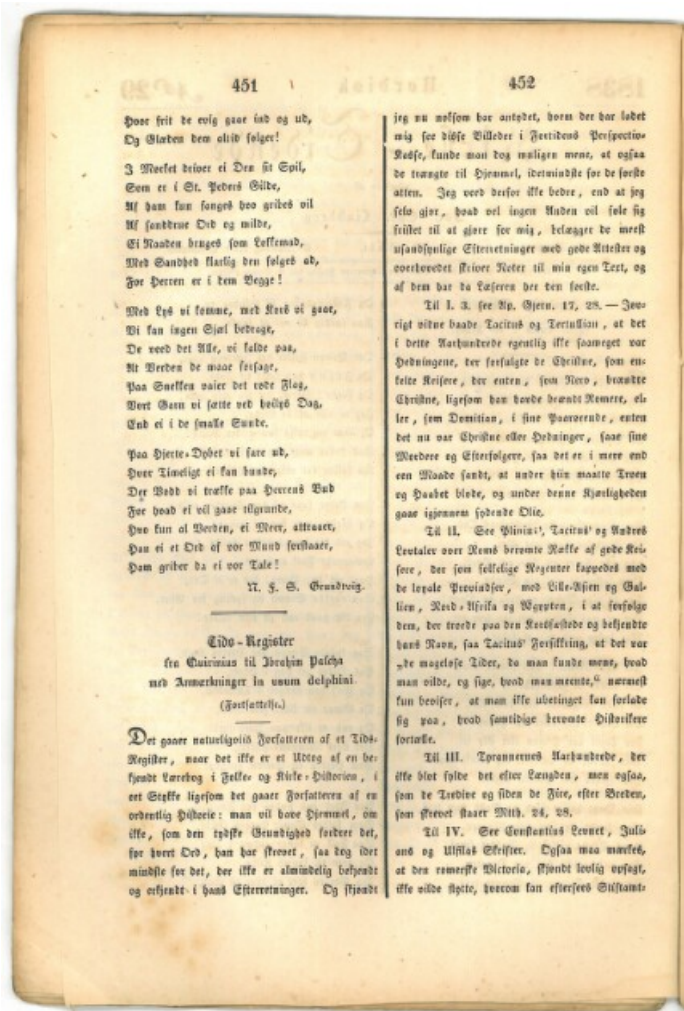
Titel: Udrag fra Aandelig Fiskervise

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 450. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/catalog/gv-1838_602-txt-shoot-idm211/facsimile.pdf (tilgået 28. juli 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

Doer frit de evig gaar ind og ud,
 Og Glæden dem altid følger!

I Hæftet drøjer ei Den hi Svul,
 Een er i St. Peters Gilde,
 Af dem kun sørges hvo gribes vil
 Af sandtste Død og milde,
 Et Naadens drages som Loffensad,
 Med Sandhed slatig den følger ad,
 For Herren er i dem Begge!

Med Ejs vi femme, med Stød vi gaar,
 Vi san ingen Sjæl bedrage,
 De veed det Alle, vi sulte paa,
 At Verden de naar forsage,
 Paa Sættens saic det vedt Høst,
 Vert Sam vi sette ved bedt Døst,
 End ei i de smalle Stæde.

Paa Hjerte-Dybet vi fare ud,
 Der Lindigt ei san haude,
 Der Bedt vi træffe paa Herrens Bud
 For hvo vi vil gaar afgjunde,
 Hvo san ei Verden, ei Meer, allsaer,
 Hvo ei et Død af vor Mund forsaaer,
 Som griber da ei vor Tale!

N. F. S. Grundtvig.

Tids-Register
 fra Chiriacus til Irenæus Pascha
 med Anmærkninger in usum delphini.
 (Færdigst.)

Det gaar naturligtvis forfatteren af et Tids-
 Register, naar det ikke er et Udtryk af en be-
 sændt Værelse i Hælle- og Kirke-Divisionen, i
 eet Stedde ligesom det gaar forfatteren af en
 ordentlig Pædagogik: man vil hore Himmelen, om
 ikke, som den tydelige Grundtydighed seides det,
 for hvert Død, han har strevet, saa dog idet
 mindste for det, der ikke er almindelig be-
 kendt og afstændt i hans Efterretninger. Og hvo

jeg nu vil som har antaget, hvo der har ledet
 mig for disse Værelse i Herrens Perspectio-
 Kæfte, kunde man dog muligens mene, at ogsaa
 de stængte til Himmelen, derimodde for de første
 alten. Jeg veed derfor ikke bedre, end at jeg
 selv gjør, hvo vel ingen Anden vil sige sig
 stillet til at gjøre for mig, belagget de mest
 usandsynlige Efterretninger med gode Rættelser og
 overleveret flere Rættelser til min egen Text, og
 af dem har de fæstet det ten sekte.

Til I. 3. see Ap. Gjern. 17, 28. — Jesu-
 rigt vilde daade Tacitus og Tertullian, at det
 i dette Markante egentlig ikke saameget var
 Hørbingene, der forsøgte de Skrifter, som en-
 fælte Rættelser, der enten, som Herrens, kronatte
 Skrifter, ligesom han havde de andre Rættelser, el-
 ler, som Tertullian, i sine Paasættende, enten
 det nu var Skrifter eller Hørbinger, saar sine
 Rættelser og Efterfølgere, saa det er i mere end
 een Maade sandt, at under hvo maatte Troen
 og Haaret blede, og under de sine Hørbingene
 gaar igjennem færdige Dile.

Til II. See Himmelen, Tacitus og Herrens
 Forfatter over Herrens herrens Kæfte af gode Ræ-
 tter, der som færdige Rættelser lappedes med
 de legale Rættelser, med Vile-Hjær og Gal-
 lien, med Himmelen og Herrens, i at forsøge
 dem, der træde paa den Kæftelse og be-
 kendt Raan, saa Tacitus forsøgte, at det var
 „de mangelte Tider, da man kunde mene, hvo
 man vilde, og sige, hvo man mente,“ naar
 man vilde, at man ikke ubetinget kan forlade
 sig paa, hvo færdige herrens Dilettanter
 forstærke.

Til III. Torannens Markante, der
 ikke blot syde det efter Langden, men ogsaa,
 som de Tærbine og siden de Hørb, efter Dretten,
 som strevet Raer Mid. 24, 28.

Til IV. See Tertullianus Levnet, Julius
 og Ullrich Skrifter. Dvsaa man mærked,
 at den smærste Victoria, hvo det tydelig udfag,
 ikke vilde sigte, herom san efterførd Dilettanter

